

دوره آموزشی

آشنایی با وظایف و تشکیلات دهیاری های کشور

ویژه کارکنان دولت- دهیارها - کارآموزان وکالت

تدوین: جلیل پورسلیم بناب

وکیل پایه یک دادگستری-مدرس دانشگاه

تلفن: ۰۹۱۲۱۳۲۶۶۰۴ - ۲-۸۸۹۹۴۹۴۱

ایمیل: j.pourslim@gmail.com

وب سایت: www.poursalim.com

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

فصل هفتم: شوراها

اصل یکصدم: برای پیشبرد سریع برنامه های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی از طریق همکاری مردم با توجه به مقتضیات محلی، اداره امور هر روستا، بخش، شهر، شهرستان یا استان با نظارت شورایی به نام شورای ده، بخش، شهر، شهرستان یا استان صورت می گیرد که اعضای آن را مردم همان محل انتخاب می کنند. شرایط انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگان و حدود وظایف و اختیارات و نحوه انتخاب و نظارت شوراهای مذکور و سلسله مراتب آنها را که باید با رعایت اصول وحدت ملی و تمامیت ارضی و نظام جمهوری اسلامی و تابعیت حکومت مرکزی باشد قانون معین می کند.

اصل یکصد و یکم: به منظور جلوگیری از تبعیض و جلب همکاری در تهیه برنامه های عمرانی و رفاهی استانها و نظارت بر اجرای هماهنگ آنها، شورای عالی استانها مرکب از نمایندگان شوراهای استانها تشکیل می شود. نحوه تشکیل و وظایف این شورا را قانون معین می کند.

اصل یکصد و دوم: شورای عالی استانها حق دارد در حدود وظایف خود طرحهایی تهیه و مستقیماً یا از طریق دولت به مجلس شورای اسلامی پیشنهاد کند. این طرحها باید در مجلس مورد بررسی قرار گیرد.

اصل یکصد و سوم: استانداران، فرمانداران، بخشداران و سایر مقامات کشوری که از طرف دولت تعیین می شوند در حدود اختیارات شوراها ملزم به رعایت تصمیمات آنها هستند.

اصل یکصد و چهارم: به منظور تأمین قسط اسلامی و همکاری در تهیه برنامه ها و ایجاد هماهنگی در پیشرفت امور در واحدهای تولیدی، صنعتی و کشاورزی، شوراهایی مرکب از نمایندگان کارگران و دهقانان و دیگر کارکنان و مدیران، و در واحدهای آموزشی، اداری، خدماتی و مانند اینها شوراهایی مرکب از نمایندگان اعضاء این واحدها تشکیل می شود. چگونگی تشکیل این شوراها و حدود

وظایف و اختیارات آنها را قانون معین می کند.

اصل یکصد و پنجم: تصمیمات شوراها نباید مخالف موازین اسلام و قوانین کشور باشد.

اصل یکصد و ششم: انحلال شوراها جز در صورت انحراف از وظایف قانونی ممکن نیست. مرجع تشخیص انحراف و ترتیب انحلال شوراها و طرز تشکیل مجدد آنها را قانون معین می کند. شورا در صورت اعتراض به انحلال حق دارد به دادگاه صالح شکایت کند و دادگاه موظف است خارج از نوبت به آن رسیدگی کند.

قانون شوراها با آخرین اصلاحات آبان ۹۷

فصل اول - تشکیلات

ماده ۱ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۵/۵ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) برای پیشبرد سریع برنامه های اجتماعی ، اقتصادی ، عمرانی ، بهداشتی ، فرهنگی ، آموزشی و سایر امور رفاهی از طریق همکاری مردم با توجه به مقتضیات محلی اداره امور هر روستا ، بخش ، شهر و شهرستان یا استان با نظارت شورایی به نام شورای (روستا) ، بخش ، شهر و شهرستان یا استان صورت می گیرد و به منظور جلوگیری از تبعیض و جلب همکاری در تهیه برنامه های عمرانی و رفاهی استانها و نظارت بر اجرای هماهنگ آن ، شورای عالی استانها مرکب از نمایندگان شوراهای استانها تشکیل می شود.

ماده ۱ مکرر - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) در کلیه مواد و تبصره ها و بندهای قانون تشکیلات ، وظایف و انتخابات شوراها و اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ ، کلمه « شهرک » و موضوعات مربوط به آن حذف می گردد.

ماده ۲ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۵/۵) مقصود از شورا در این قانون و سایر قوانین معتبر در خصوص شوراهای اسلامی کشوری شوراهای روستا ، بخش ، شهر ، شهرستان ، استان و عالی استانها می باشد.

ماده ۳ - (اصلاحی ۱۳۹۲/۱۰/۲۶) دوره فعالیت شوراهای روستا و شهر از تاریخ تشکیل چهار سال می باشد که از ۱۴ مرداد ماه شروع و در ۱۳ مرداد چهارسال بعد خاتمه می یابد.

❖ ماده ۲۲ از قانون انتخابات ریاست جمهوری ایران اصلاحی ۱۳۹۲/۱۰/۲۶ تاکید دارد: انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات شوراهای اسلامی شهر همزمان برگزار میگردد و وزارت کشور موظف است تمهیدات لازم برای انتخابات شوراها را نیز فراهم نماید و چنانچه همزمان انتخابات دیگری نیز برگزار گردد در هر شعبه ثبت نام و اخذ رای با اعضای واحد، صندوق های مجزا برای هر انتخابات در نظر بگیرد.

تبصره - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۹۶/۰۴/۲۰) دوره چهارم انتخابات شوراهای روستا و شهر در ۱۳ مرداد ماه ۱۳۹۶ خاتمه یافته و دوره پنجم این شوراها از ۱۴ مرداد ماه ۱۳۹۶ آغاز می گردد.

ماده ۴ - تعداد اعضای شورای اسلامی روستاهای تا ۱۵۰۰ نفر جمعیت سه نفر و روستاهای بیش از ۱۵۰۰ نفر جمعیت و بخش پنج نفر خواهد بود.

ماده ۵ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) در هر بخش شورای بخش که اعضای آن ۵ نفر می باشد با اکثریت نسبی از بین نمایندگان منتخب شوراهای روستاهای واقع در محدوده بخش تشکیل می شود و در صورتی که عضو معرفی شده از شورای روستا به عضویت اصلی و علی البدل شورای بخش انتخاب شود از عضویت شورای روستا خارج نخواهد شد.

تبصره - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) از یک روستا بیش از یک نفر نباید در شورای بخش حضور داشته باشد و در صورتی که تعداد روستاهای بخش کمتر از پنج روستا باشد اعضای شورای بخش از میان مجموع اعضای شوراهای روستاها انتخاب خواهند شد و در نهایت حداقل باید از هر روستا یک نفر انتخاب گردد.

ماده ۶- این ماده اصلاحی ۱۳۹۵/۰۲/۲۰ می باشد و پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شمار مواد، به عنوان "ماده ۷" درج می شد.

تعداد اعضای اصلی و علی البدل شورای اسلامی شهر به شرح زیر می باشد:

الف- شهرهای تا ۵۰ هزار نفر جمعیت ، پنج نفر عضو اصلی و سه نفر عضو علی البدل.

ب- شهرهای با جمعیت بیش از ۵۰ هزار نفر تا ۲۰۰ هزار نفر جمعیت ، هفت نفر عضو اصلی و پنج نفر عضو علی البدل.

ج- شهرهای با جمعیت بیش از ۲۰۰ هزار نفر تا ۵۰۰ هزار نفر جمعیت ، نه نفر عضو اصلی و شش نفر عضو علی البدل.

د- شهرهای با جمعیت بیش از ۵۰۰ هزار نفر تا یک میلیون نفر جمعیت ، یازده نفر عضو اصلی و هفت نفر عضو علی البدل.

هـ- شهرهای با جمعیت بیش از یک میلیون نفر تا دو میلیون نفر جمعیت ، سیزده نفر عضو اصلی و هشت نفر عضو علی البدل.

و- شهرهای با بیش از دو میلیون نفر جمعیت ، پانزده نفر عضو اصلی و ده نفر عضو علی البدل.

ز- شهر تهران بیست و یک نفر عضو اصلی و یازده نفر عضو علی البدل.

تبصره - (اصلاحی ۱۳۹۵/۰۲/۲۰) ملاک تشخیص جمعیت هر شهر و روستا ، آخرین سر شماری عمومی نفوس و مسکن با اعلام رسمی مرکز آمار ایران خواهد بود .

ماده ۷ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) در صورت استعفا ، فوت یا سلب عضویت هر یک از اعضاء شورای روستا و شهر ، عضو علی البدل به ترتیب آراء جایگزین می شود.

تبصره - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هر گاه عضوی به هر دلیلی تا دوماه در جلسه شورا شرکت ننماید ، تا تعیین تکلیف نهایی که نباید بیش از شش ماه به طول بیانجامد از عضو علی البدل به عنوان جانشین در جلسات دعوت به عمل می آید.

ماده ۸ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) در صورت تبدیل روستا به شهر ، شورای شهر همان شورای روستا خواهد بود. چنانچه دو یا چند روستا به شهر تبدیل شود ، شورای شهر از میان اعضای شوراهای آن روستاها به ترتیب آراء در انتخابات و به نسبت جمعیت روستاها تشکیل می شود.

تبصره - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) چنانچه دو یا چند روستا ادغام و به یک روستا تبدیل شوند ، شورای روستای جدید از میان اعضاء شوراهای روستاها به ترتیب آراء در انتخابات و به نسبت جمعیت روستاها تشکیل می شود.

ماده ۹ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) نمایندگان مجلس شورای اسلامی ، استانداران ، فرمانداران ، شهرداران ، بخشداران ، دهیاران و مدیران کل و روسای ادارات می توانند در جلسات شورای اسلامی حوزه مسؤولیت خود بدون حق رای شرکت کنند.

تبصره - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) شوراها در صورت ضرورت و بنا به دعوت بخشدار و فرماندار ذیربط موظف به تشکیل جلسه فوق العاده می باشند . این دعوت باید کتبی وبا تعیین وقت قبلی و ذکر دستور جلسه باشد.

ماده ۱۰ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) شورای شهرستان از نمایندگان شوراهای شهرها و بخش های واقع در محدوده آن شهرستان که در مرحله اول با رأی اکثریت مطلق و در صورت عدم احراز در مرحله دوم با رأی اکثریت نسبی هر یک از شوراهای مزبور انتخاب و معرفی شده اند ، تشکیل می گردد.

تبصره ۱ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۹۶/۰۲/۲۰) در شورای شهرستان ، از شورای هر بخش یک نفر و از شورای هر یک از شهرهای تا یکصد هزار نفر جمعیت یک نفر و بیش از یکصد هزار نفر جمعیت دو نفر و شهر تهران سه نفر عضویت خواهند داشت.

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) تعداد اعضای شورای شهرستان حداقل پنج نفر می باشد. چنانچه تعداد شهرها و بخش های یک شهرستان کمتر از پنج باشد، کسری تعداد اعضای شورای شهرستان تا پنج نفر به نسبت جمعیت هر بخش یا شهر ، از شورای بخش یا شهر مربوط تأمین می شود . در هر صورت هر

بخش یا شهر نباید بیش از دو نفر نماینده در شورای شهرستان داشته باشد. شهرستانهایی که فقط یک بخش و یک شهر داشته باشند از محدودیت داشتن دو نفر نماینده در شورا، مستثنی می باشند.

ماده ۱۱ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) شورای استان از نمایندگان منتخب شوراهای شهرستان های تابعه که در مرحله اول با رأی اکثریت مطلق و در صورت عدم احراز، در مرحله دوم با اکثریت نسبی از بین اعضای شورای شهرستان انتخاب و معرفی شده اند تشکیل می شود.

تبصره ۱ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) تعداد اعضای شورای استان حداقل پنج نفر است چنانچه یک استان کمتر از پنج شهرستان داشته باشد کسری تعداد اعضای شورای استان تا پنج نفر به نسبت جمعیت از شوراهای شهرستان های ذی ربط تأمین می شود در هر صورت هر شهرستان نباید بیش از دو نماینده در شورای استان داشته باشد و در صورتی که استان فقط یک شهرستان داشته باشد اعضای شورای استان همان اعضای شورای شهرستان خواهند بود.

ماده ۱۲ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) شورای روستا، بخش، شهر، شهرستان و استان در واحدهایی از تقسیمات کشوری تشکیل می شود که طبق قوانین و مقررات مربوط، به نام ده (روستا)، بخش، شهر، شهرستان و استان شناخته شده باشد.

تبصره: در محدوده شهری تهران، ری و تجریش فقط یک شورای اسلامی شهر تشکیل می شود.

ماده ۱۳ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) در صورت دعوت شورای بخش و شهر از بخشدار، شورای شهر مرکز شهرستان یا شورای شهرستان از بخشدار یا فرماندار، شورای استان از استاندار، یا سایر مسوولین اجرایی سطوح فوق الذکر، مقامات مذکور در جلسات شورا شرکت خواهند نمود. این دعوت باید کتبی و با تعیین وقت و ذکر دستور جلسه باشد.

تبصره - مکان های جمعیتی خارج از محدوده قانونی و حریم شهر که حداقل دارای ۲۰۰ خانوار بوده و عرفاً شهرک نامیده می شود بنا به تشخیص وزارت کشور و صرفاً به جهت ایجاد شورای اسلامی مشمول انجام امر انتخابات شورای اسلامی شهرک شده و وظایف و اختیارات مندرج در این قانون مربوط به شورای شهرک در آن اجرا و سایر مقررات مربوط به آن مکان تابع مقررات خاص خود می باشد.

ماده ۱۴ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) شورای عالی استان ها، از نمایندگان منتخب شوراهای استان ها که در مرحله اول با رأی اکثریت مطلق و در صورت عدم احراز، در مرحله دوم با اکثریت نسبی انتخاب و معرفی می شوند ، تشکیل می گردد.

تبصره ۱ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) از استان های تا دو میلیون نفر جمعیت، دو نماینده و از استان های دارای بیش از دو میلیون نفر جمعیت، سه نماینده و از استان تهران چهار نماینده در شورای عالی استان ها عضویت دارند.

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) شورای عالی استان ها با درخواست وزیر کشور موظف به تشکیل جلسه فوق العاده می باشد.

تبصره ۳ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) وزیران، رؤسای مؤسسات و سازمان های دولتی و نهادهای عمومی غیر دولتی با درخواست شورای عالی استانها که باید به صورت کتبی و با تعیین وقت قبلی و ذکر دستور جلسه باشد ، در جلسات آن شرکت می نمایند.

ماده ۱۵ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) عضویت در کلیه شوراهای موضوع این قانون افتخاری است و شغل محسوب نمی شود.

تبصره ۱ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) - هر فرد می تواند فقط عضو شورای یک روستا یا یک شهر باشد.

تبصره ۲ - پذیرش استعفای هر یک از اعضای شورا منوط به تصویب شورا است.

تبصره ۳ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) نامزد شدن اعضای شوراهای اسلامی روستا و شهر در انتخابات مجلس شورای اسلامی منوط به پذیرش استعفای آنها از سوی شورا قبل از پایان مهلت قانونی می باشد.

ماده ۱۶ - جلسات شوراها علنی و باحضور دو سوم اعضای اصلی رسمیت می یابد و تصمیمات با اکثریت مطلق آرای حاضرین معتبر است و تشکیل جلسات غیر علنی منوط به تصویب دو سوم اعضای حاضر در جلسه می باشد.

این ماده ، الحاقی ۱۳۸۶/۰۸/۲۷ میباشد و پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد، به عنوان "ماده ۱۵ مکرر" درج می شد.

ماده ۱۷ - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) اولین جلسه شوراهای روستا به دعوت بخشدار و شورای شهر به دعوت فرماندار در تاریخ مقرر در ماده (۳) قانون تشکیل می شود. همچنین شوراهای فرادست به ترتیب ، شورای بخش به فاصله یکماه پس از تشکیل سه چهارم شوراهای روستاهای تابع بخش به دعوت بخشدار ، شورای شهرستان به فاصله یکماه پس از تشکیل دوسوم شوراهای شهر و بخش در محدوده آن شهرستان به دعوت فرماندار ، شورای استان به فاصله یکماه پس از تشکیل دو سوم شوراهای شهرستانهای واقع در محدوده آن استان به دعوت استاندار و شورای عالی استانها به فاصله یکماه پس از تشکیل دوسوم شوراهای استانها به دعوت وزیر کشور تشکیل می شود.

ماده ۱۸ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) اولین جلسه شوراهای موضوع این قانون (وفق ماده ۱۵ مکرر) به دعوت مسوولین واحدهای تقسیمات کشوری مربوط و با هیأت رئیسه سنی تشکیل می شود تا هیأت رئیسه شورا شامل یک رئیس و یک نایب رئیس و حداقل یک منشی برای مدت یک سال انتخاب شوند.

ماده ۱۹ - در صورت استعفا، فوت یا سلب عضویت هر یک از اعضاء شوراهای بخش، شهرستان، استان و عالی استان ها ،عضو جدید حداکثر ظرف مدت یک ماه باید جایگزین شود.

این ماده (الحاقی ۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) است که پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد، به عنوان "ماده ۱۶ مکرر" درج می شد.

فصل سوم – وظایف و اختیارات شوراه

ماده ۷۶ – وظایف و اختیارات شورای اسلامی روستا عبارت است از :

الف – (اصلاحی ۸۶/۸/۲۷) نظارت و پیگیری بر حسن اجرای مصوبات شورای اسلامی روستا.

ب- (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) ارائه پیشنهاد جهت رفع کمبودها ، نارسایی ها و نیازها به مقامات ذی ربط.

مقامات مذکور موظف به بررسی پیشنهادهای و ارائه پاسخ، حداکثر ظرف مدت دو ماه ،به شورا هستند ، در صورت عدم ارائه پاسخ در موعد مقرر ، مراتب برای پیگیری قانونی به اطلاع مقامات مافوق می رسد.

ج – (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) تشکیل گردهمایی عمومی جهت ارائه گزارش کار و دریافت پیشنهادهای و پاسخ به سوالات و جلب مشارکت و خودیاری مردم برای پیشبرد امور روستا حداقل دو بار در سال و با پانزده روز اعلام قبلی.

د – تبیین و توجیه سیاست های دولت و تشویق و ترغیب روستاییان جهت اجرای سیاست های مذکور.

ه – نظارت و پیگیری اجرای طرح ها و پروژه های عمرانی اختصاص یافته به روستا.

و - همکاری با مسئولان ذیربط برای احداث ، اداره ، نگهداری و بهره برداری از تاسیسات عمومی، اقتصادی، اجتماعی و رفاهی مورد نیاز روستا در حدود امکانات.

ز- کمک رسانی و امداد در مواقع بحرانی و اضطراری مانند جنگ و وقوع حوادث غیر مترقبه و نیز کمک به مستمندان و خانواده های بی سرپرست با استفاده از خودیاری های محلی

ح - تلاش برای رفع اختلافات افراد و محلات و حکمیت میان آنها.

ط - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) پیگیری شکایات اهالی روستا از ادارات حوزه مربوط از طریق مقامات مسؤول.

ی - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) همکاری با نیروهای انتظامی جهت برقراری امنیت و نظم عمومی حسب درخواست بخشدار.

ک- ایجاد زمینه مناسب و جلب مشارکت عمومی در جهت اجرای فعالیتهای تولیدی وزارت خانه ها و سازمانهای دولتی.

ل - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) فراهم نمودن زمینه مشارکت و جلب همکاری مردم در جهت ایجاد و توسعه نهادهای مدنی ، کتابخانه ، مراکز فرهنگی ، بهبود و ارتقاء فرهنگی اقشار مختلف بویژه جوانان و بانوان و برنامه ریزی در انجام خدمات اجتماعی ، اقتصادی ، عمرانی ، بهداشتی ، فرهنگی ، آموزشی ، سوادآموزی و سایر امور با موافقت و هماهنگی مراجع ذیربط.

م- انتخاب فردی ذیصلاح به سمت دهیار برای مدت چهار سال براساس آیین نامه مربوط و معرفی به بخشدار جهت صدور حکم.

تبصره- عزل دهیار با رأی اکثریت اعضای شورای اسلامی روستا براساس آیین نامه مربوط انجام می شود و به بخشدار جهت صدور حکم عزل اعلام می گردد.

ن - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) ایجادزمینه مناسب برای توسعه اشتغال و جلب مشارکت های عمومی در جهت گسترش فعالیت های تولیدی

س - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) مشارکت در تهیه طرح های هادی روستا وبهسازی بافت های فرسوده و ضوابط و مقررات ساخت و ساز

ع - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) نظارت بر حسن اجرای مقررات مربوط به حفاظت و بهسازی محیط زیست روستا و بهره برداری از منابع طبیعی و جلوگیری از فرسایش خاک و حفظ عمران ، مزارع ، باغ ها ، مراتع ، جنگل ها ، محدوده های زیست محیطی ، احیاء و لایروبی قنوات و نهادهای متروکه و ارائه طرح و پیشنهاد در این زمینه ها به شورای بخش.

ف - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) بررسی برنامه های پیشنهادی ارگان های اجرائی در زمینه های اجتماعی . اقتصادی ، عمرانی ، بهداشتی ، فرهنگی ، آموزشی و سایر امور رفاهی از نظر تطبیق با ضرورت های موجود در حوزه انتخابیه شورا و ارائه گزارش نا رسانی ها به شورای مافوق و مراجع اجرایی ذی ربط.

ص - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) نظارت بر حفظ و نگهداری تأسیسات عمومی و عمرانی و اموال و دارایی های روستا.

ماده ۷۷ - (الحاقی ۸۲/۷/۶) هر تیره از عشایر کوچ رو کشور با حداقل بیست خانوار در حکم روستا (ده) بوده و شورای عشایری با وظایف و اختیارات شورای روستا در آن تیره تشکیل می گردد ، شورای عشایری مذکور در زمان تشکیل شورای بخش محل استقرار خود همانند شورای روستا مشارکت خواهد داشت. همکاری در امور مربوط به دام ، مرتع و کوچ جزو وظایف شورای عشایری خواهد بود.

این ماده، پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد، به عنوان "ماده ۶۸ مکرر" درج می شد.

ماده ۷۸ - (اصلاحی ۸۲/۷/۶) **دهیار به مدت چهار سال انتخاب و وظایف زیر را به عهده دارد:**

این ماده، پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد، به عنوان "ماده ۶۹" درج می شد.

۱- اجرای مصوبات شورای روستا

۲- همکاری با نیروی انتظامی در خصوص اعلام وقوع جرائم ، اجرای مقررات خدمت وظیفه عمومی ، حفظ نظم عمومی و سعی در حل اختلافات محلی

۳- اعلان فرامین و قوانین و مقررات عمومی

۴- همکاری در حفظ و نگهداری تأسیسات عمومی و عمرانی و اموال و دارائی های روستا

۵- همکاری با سازمان ها و نهادهای دولتی و ایجاد تسهیلات لازم در جهت ایفای وظایف آنان

۶- مراقبت در اجرای مقررات بهداشتی و حفظ نظافت و ایجاد زمینه مناسب برای تأمین بهداشت محیط

۷- همکاری با سازمان های ثبت احوال و اسناد در جهت ثبت وقایع چهارگانه سجلی و اسناد و املاک

۸- همکاری با مسؤولین ذی ربط در جهت حفظ ، نگهداری و بهره برداری منابع طبیعی و میراث فرهنگی واقع در روستا

۹- اجرای طرح های عمرانی و خدماتی در محدوده روستا در صورت آمادگی با تأیید کمیته برنامه ریزی شهرستان .

۱۰- تشکیل پرونده برای ایجاد بناها ، تاسیسات و تفکیک اراضی در محدوده قانونی روستا و ارجاع به بخشداري جهت صدور مجوز

تبصره - (الحاقی ۸۲/۷/۶) درآمد حاصل از وصول عوارض مربوط به اجرای این بند در امور عمومی روستا و زیر نظر شورای روستا هزینه می شود.

۱۱- (الحاقی ۸۶/۸/۲۷) تشکیل پرونده و صدور پروانه ساختمان برای ایجاد بناها و تأسیسات واقع در محدوده قانونی روستا پس از هماهنگی با بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و اخذ نظرات فنی نهاد مذکور در چهارچوب ضوابط و مقررات طرح های هادی مصوب روستا.

ماده ۷۹- **وظایف و اختیارات شورای اسلامی بخش عبارت است از :**

این ماده، پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد، به عنوان "ماده ۷۰" درج می شد.

۱- ارائه طرح ها و پیشنهادهای اصلاحی به مسوولین اجرایی منطقه جهت رفع کمبودهای اجتماعی ، فرهنگی ، آموزشی ، اقتصادی ، عمرانی ، بهداشتی و سایر امور رفاهی بخش .

تبصره - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) مقامات اجرائی ذی ربط موظف به بررسی طرح ها و پیشنهادهای مذکور و ارائه پاسخ حداکثر ظرف مدت دو ماه به شورا هستند در صورت عدم ارائه پاسخ در موعد مقرر مراتب جهت انجام اقدامات قانونی به اطلاع مقامات مافوق خواهد رسید.

۲- ایجاد هماهنگی لازم بین شوراهای اسلامی روستاهای واقع در محدوده بخش.

۳- نظارت بر شوراهای روستاها به منظور رعایت وظایف قانونی .

۴- حل و فصل مشکلات و اختلافات میان دو یا چند روستا یا شوراهای روستایی واقع در محدوده بخش ، در مواردی که قابل پیگیری قضایی نیست.

۵- رسیدگی به امور عمرانی بخش که خارج از حیطه اختیارات و وظایف شورای روستا است.

۶- ایفای وظایف شورای روستا در مزارع مستقل ، مکان ها و آبادی ها و روستاهایی که به هر دلیل فاقد شورای روستا می باشند.

۷- تشویق مردم به همکاری و سرمایه گذاری در امور و برنامه های عمرانی کشاورزی ، حمل و نقل ، بهداشت ، صنایع روستایی و دستی، امور فرهنگی و مذهبی بخش .

۸- بررسی و تأیید طرح های هادی روستاهای واقع در محدوده بخش و ارسال به مراجع ذی ربط جهت تصویب نهایی.

۹- (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) نظارت بر حسن اجراء مصوبات شورای اسلامی بخش.

۱۰- (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) نظارت و پیگیری اجراء طرح ها پروژه های عمرانی بخش.

فصل چهارم - ترتیب رسیدگی به تخلفات

ماده ۸۹ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۷/۶) به منظور رسیدگی به شکایات مبنی بر انحراف شوراها از وظایف قانونی ، هیأت هائی به نام هیأت حل اختلاف و رسیدگی به شکایات به ترتیب زیر تشکیل می شود:

۱- هیأت مرکزی حل اختلاف و رسیدگی به شکایات با عضویت یکی از معاونین رئیس جمهور به انتخاب و معرفی رئیس جمهور ، معاون ذی ربط وزارت کشور ، رئیس یا یکی از معاونین دیوان عدالت اداری به انتخاب رئیس این دیوان ، یکی از معاونین دادستان کل کشور به انتخاب دادستان کل کشور ، دو نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به پیشنهاد کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی و تصویب مجلس شورای اسلامی ، سه نفر از اعضای شورای عالی استان ها به انتخاب ان شورا جهت رسیدگی به شکایات از شورای استان و شورای عالی استان ها و شورای شهر تهران تشکیل می شود. هیأت در اولین جلسه یک رئیس و یک نایب رئیس از بین خود انتخاب خواهد نمود.

۲- (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هیأت حل اختلاف و رسیدگی به شکایات استان به عضویت و ریاست استاندار و عضویت رئیس کل دادگستری استان ، یک نفر از اعضای شورای استان به انتخاب آن شورا و دو نفر از نمایندگان استان مربوطه در مجلس شورای اسلامی جهت رسیدگی به شکایات از شورای شهر و شورای شهرستان تشکیل می شود.

۳- (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هیأت حل اختلاف و رسیدگی به شکایات شهرستان به عضویت و ریاست فرماندار و عضویت رئیس دادگستری شهرستان و دو نفر از اعضای شورای شهرستان به انتخاب آن شورا و یک نفر از اعضای شورای استان به انتخاب هیأت حل اختلاف استان جهت رسیدگی به شکایات از شورای روستا و بخش تشکیل می شود.

تبصره ۱ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) دبیرخانه هیأت های حل اختلاف مرکزی ، استان و شهرستان به ترتیب در وزارت کشور، استانداری و فرمانداری مستقر می شود ، معاون ذی ربط وزارت کشور دبیر هیأت مرکزی خواهد بود.

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) وزارت کشور براساس مسوئولیت نظارتی و اجرائی قانون شوراها می تواند موارد تخلف از قانون را به هیأت حل اختلاف ارجاع نماید.

ماده ۹۰ - (اصلاحی ۱۳۹۲/۱/۲۷) مصوبات کلیه شوراهای موضوع این قانون در صورتی که پس از دو هفته از تاریخ ابلاغ مورد اعتراض "هیأت تطبیق مصوبات شوراهای اسلامی کشور با قوانین" که در قانون به اختصار "هیأت تطبیق مصوبات" نامیده می شود - قرار نگیرد ، لازم الاجراء است و چنانچه مسؤولان ذی ربط آن را مغایر با موازین اسلام یا قوانین و مقررات کشور یا خارج از حدود وظایف و اختیارات شوراها تشخیص دهند ، حداکثر ظرف دو هفته از تاریخ ابلاغ مصوبه می توانند با ذکر مورد و به طور مستدل اعتراض خود را به شورای

اسلامی اعلام و درخواست تجدید نظر تجدید نظر کنند. شورا موظف است ظرف (۱۰) روز از تاریخ وصول اعتراض، تشکیل جلسه دهد و به موضوع رسیدگی و اعلام نظر کند. در صورتی که شورا در بررسی مجدد از مصوبه مورد اختلاف عدول نکند، با درخواست رسمی مقام صلاحیت دار معترض که حد اکثر باید ظرف دو هفته پس از اعلام کتبی شورا صادر شود موضوع توسط آن مقام صلاحیت دار به هیات حل اختلاف ذی ربط ارجاع می شود. هیات مزبور مکلف است ظرف مدت (۲۰) روز به موضوع رسیدگی و اعلام نظر نماید. در صورت عدم اعلام نظر هیات در مدت مذکور، مصوبه شورا لازم الاجرا می شود.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۰" درج می شد.

تبصره ۱ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۹۲/۱/۲۷) اعتراض در مورد مصوبات شوراهای روستا و بخش توسط بخشدار یا شورای شهرستان، در مورد مصوبات شوراهای شهر و شهرستان توسط فرماندار یا شورای استان و در مورد مصوبات شورای استان توسط استاندار، مسؤولین دستگاههای اجرایی ذی ربط یا شورای عالی استان ها و در مورد مصوبات شورای عالی استان ها توسط وزیر کشور یا عالی ترین مقامات دستگاه های ذی ربط صورت می گیرد. شوراهای موضوع این تبصره مکلفند یک نسخه از مصوبات خود را یک ظرف یک هفته برای شورای واجد صلاحیت اعتراض به مصوبات آنها و دستگاه های اجرایی ذی ربط که مصوبه مربوط به آنها می باشد، ارسال کنند. رسیدگی به اعتراض موضوع این قانون مانع از رسیدگی به شکایات سایر اشخاص در محاکم صلاحیتدار نخواهد بود.

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) قطعی شدن مصوبات شورا، مانع از طرح رسیدگی آن دسته از مصوبات مغایر قانون در هیأت مرکزی حل اختلاف توسط اشخاص نمی باشد.

تبصره ۳ - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) کلیه شوراها موظفند هرگونه تصمیمی را که مربوط به دستگاههای اجرایی مختلف اتخاذ کرده اند، بلافاصله به دستگاه مربوطه ابلاغ نمایند.

تبصره ۴ - هیات تطبیق مصوبات شهرستان با عضویت و ریاست فرماندار یا نماینده وی و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یکی از اعضای شورای اسلامی استان به انتخاب این شورا جهت تطبیق مصوبات شورای شهر و شورای شهرستان تشکیل می شود و هیات تطبیق مصوبات بخش و روستا به عضویت و ریاست

بخشدار و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یک یاز اعضای شورای اسلامی شهرستان به انتخاب این شورا تشکیل می شود. محل تشکیل هیات های تطبیق و مصوبات در فرمانداری ها و بخشداری ها است.

تبصره ۵ اصلاحی ۱۳۹۶/۱۰/۲۴ - هیات های تطبیق مصوبات شهرستانهای استان تهران به شرح ذیل تشکیل می گردد:

الف- هیات تطبیق مصوبات تهران، ری و تجریش به عضویت و ریاست فرماندار تهران و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یکی از اعضای شورای اسلامی شهر تهران به انتخاب این شورا تشکیل می شود. در این خصوص مصوباتی که به شهر ری و تجریش مربوط می شود با حضور فرمانداران ری و شمیرانات بررسی می گردد.

ب- هیات تطبیق مصوبات شهرهای باقر شهر، کهریزک و حسن آباد فشافویه و قیامدشت به عضویت و ریاست فرماندار شهرستان ری و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یکی از اعضای شورای اسلامی استان تهران و انتخاب این شورا تشکیل می شود.

ج- هیات تطبیق مصوبات شهرهای اوشان، فشم، میگون، شمشک و لواسان به عضویت و ریاست فرماندار شهرستان شمیرانات و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یکی از اعضای شورای اسلامی استان تهران به انتخاب این شورا تشکیل می شود.

د- هیات تطبیق مصوبات شورای اسلامی شهرهای بومهن و پردیس به عضویت و ریاست فرماندار شهرستان پردیس و عضویت یک قاضی به انتخاب رئیس قوه قضاییه و یکی از اعضای شورای اسلامی استان تهران به انتخاب این شورا تشکیل می شود.

تبصره ۶- اعتراض به مصوبات شوراهای اسلامی کشور مطابق این ماده و تبصره های آن، مانع از اعتراض اشخاص نزد مراجع صالح قضایی نیست و نافی صلاحیت فقههای شورای نگهبان در نظارت شرعی بر مصوبات شوراهای مذکور نمی باشد.

ماده ۹۱- هرگاه شورا اقداماتی برخلاف وظایف مقرر یا مخالف مصالح عمومی کشور و یا حیف و میل و تصرف غیر مجاز در اموالی که وصول و نگهداری آن را به نحوی به عهده دارد انجام دهد به پیشنهاد کتبی فرماندار موضوع جهت انحلال شورا به هیأت حل اختلاف استان ارجاع می گردد و هیأت مذکور به شکایات و گزارش ها رسیدگی

و در صورت احراز انحراف هر یک از شوراهای روستاها ، آن را منحل می نماید و در مورد سایر شوراهای در صورت انحراف از وظایف قانونی، بنا به پیشنهاد هیأت استان و تصویب هیأت حل اختلاف مرکزی منحل می گردند.

تبصره - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هر یک از شوراهای منحل شده در صورت اعتراض به انحلال می توانند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ رأی به دادگاه صالح شکایت نمایند و دادگاه مکلف است خارج از نوبت به موضوع رسیدگی و رأی قطعی صادر نماید.

ماده ۹۲ - (اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) چنانچه هر یک از اعضای شوراهای موضوع این قانون شرایط عضویت را از دست داده و یا در انجام وظایف قانونی خود مرتکب قصور یا تقصیر شود یا اقدامی که موجب توقف یا اخلال در انجام وظایف شوراهای گردد یا عملی خلاف شؤون اعضای شورا انجام دهد به موارد زیر محکوم می گردد:

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۲" درج می شد.

۱- اخطار کتبی با درج در پرونده شورایی بدون اعلان عمومی .

۲- اخطار کتبی با درج در پرونده شورایی و اعلان عمومی.

۳- کسر از مبالغ دریافتی بابت عضویت در شورا (حقوق ، حق جلسه و عناوین مشابه) حداکثر تا یک سوم از یک ماه تا یک سال

۴- محرومیت از عضویت در هیأت رییس و نمایندگی در شوراهای فرادست و عناوین مشابه حداقل بمدت یکسال.

۵- سلب عضویت موقت از یک ماه تا یک سال.

۶- سلب عضویت برای باقیمانده دوره شورا.

۷- ممنوعیت ثبت نام در انتخابات شوراها برای مدت حداقل یک دوره.

تبصره ۱ - هیأت‌های حل اختلاف پس از رسیدگی به اتهام یا اتهامات منتسب به عضو شورا در صورت احراز تخلف یا تخلفات ، در مورد هر پرونده صرفاً یکی از مجازات‌های این قانون را اعمال خواهند نمود و تنها بند ۸ قابل جمع با بندهای (۴) تا (۶) این ماده می باشد.

تبصره ۲ - چنانچه عضوی به یکی از مجازات‌های بندهای (۴) تا (۸) این ماده محکوم شود می تواند ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ رأی به هیأت حل اختلاف مرکزی شکایت نماید. هیأت مذکور خارج از نوبت به موضوع رسیدگی خواهد کرد.

تبصره ۳ - فرد یا افرادی که سلب عضویت می گردند ، می توانند به دیوان عدالت اداری شکایت نمایند. دادگاه مذکور خارج از نوبت به موضوع رسیدگی می کند و رأی آن قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.

تبصره ۴ - (الحاقی ۱۳۹۲/۱/۲۷) در صورتی که هیات حل اختلاف مرکزی حکم به سلب عضویت عضو شورای اسلامی شهر و یا روستا دهد ، فرمانداری مکلف به معرفی عضو علی البدل است. در صورتی که مرجع رسیدگی کننده موضوع تبصره (۳) این ماده حکم به ابطال رأی مرجع پایین تر دهد ، عضو علی البدل از شورای اسلامی خارج می شود و عضو قبلی مجدداً فعالیت خود را در شورای اسلامی از سر می گیرد.

۸- سلب عضویت دائم از عضویت در شورا و ممنوعیت ثبت نام در انتخابات شوراها.

ماده ۹۳ - (الحاقی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هیأت‌های حل اختلاف ضمن رسیدگی به شکایات از اعضاء شوراها در مورد اتهامات موضوع ماده (۹۲) به ترتیب زیر اقدام می نمایند:

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۲" درج می شد.

۱- در مورد اعضاء شوراهای روستا و بخش به پیشنهاد شورای شهرستان و یا فرماندار و در مورد شورای شهر و شهرستان به پیشنهاد شورای استان و یا استاندار و تصویب هیأت حل اختلاف استان.

۲- در مورد اعضاء شورای استان به پیشنهاد شورای عالی استانها و استاندار و در مورد شورای عالی استانها به پیشنهاد وزیر کشور و تصویب هیأت حل اختلاف مرکزی.

۳- در مورد شورای عالی استانها به پیشنهاد وزیر کشور و تصویب هیأت حل اختلاف مرکزی.

تبصره - سلب عضویت اعضاء شورای مافوق موجب سلب عضویت از شورای مادون نمی گردد مگر به تشخیص هیأت حل اختلاف ذی ربط.

ماده ۹۴ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) غیبت غیرموجه اعضاء شورا در طول یک سال با تشخیص و تصویب شورا به شرح زیر منجر به سلب عضویت می شود:

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۲" مکرر درج می شد.

۱- شورای روستا و شهر دوازده جلسه غیرمتوالی و یا شش جلسه متوالی

۲- شورای بخش هشت جلسه غیرمتوالی و یا چهار جلسه متوالی

۳- شورای شهرستان شش جلسه غیرمتوالی و یا سه جلسه متوالی

۴- شورای استان چهارجلسه غیرمتوالی و یا دو جلسه متوالی

۵- شورای عالی استانها سه جلسه غیرمتوالی و یا دو جلسه متوالی

ماده ۹۵ - شوراهای موضوع این قانون یا هریک از اعضاء آنها حق ندارند درنصب و عزل کارکنان دهیاری ها، شهرداری ها و یا شرکت ها و موسسات وابسته به آنها دخالت نمایند یا به آنها دستور دهند و واگذاری مسوولیت اجرایی، عضویت هیأت مدیره و مدیریت عامل به اعضاء شوراهای مذکور در دهیاری ها، شهرداری ها ، شرکتها و سازمان های تابعه ممنوع می باشد.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۲" مکرر ۳ درج می شد.

تبصره ۱ - (الحاقی ۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) اعضاء شوراهای مذکور و بستگان درجه یک آنها به هیچ وجه حق انجام معامله با دهیاری ، شهرداری ، سازمانها و شرکتهای وابسته به آن را نخواهند داشت و انعقاد هر نوع قرارداد با آنها ممنوع می باشد. در غیراینصورت ضمن لغو قرارداد و سلب عضویت دائم از شورا ، پرونده به مراجع ذی صلاح ارسال می گردد.

تبصره ۲ - (الحاقی ۸۲/۷/۶ و اصلاحی ۱۳۸۶/۸/۲۷) هرگونه استفاده شخصی از اموال ، دارایی ها و امکانات شوراهای دهیاری ، شهرداری ، مؤسسات و شرکت های وابسته توسط اعضاء شوراهای ممنوع می باشد.

ماده ۹۶ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان دبیرخانه شوراهای طبق قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷ و آیین نامه اجرایی آن صورت می گیرد.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۲" مکرر ۴ درج می شد.

تبصره ۱ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) هیأت بدوی و تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان شوراهای در مرکز هراستان تشکیل و اعضاء آن با حکم رئیس شورای استان منصوب می شوند. رسیدگی به تخلفات کارکنان شورای عالی استان ها در هیأت های رسیدگی به تخلفات اداری شورای استان تهران صورت می گیرد.

تبصره ۲ - (الحاقی ۱۳۸۲/۷/۶) رسیدگی به تخلفات اداری شهرداران ، طبق قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷ در هیأت رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان وزارت کشور انجام می شود .

فصل پنجم : سایر مقررات

ماده ۹۷ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶) در صورتی که هر یک از شوراهای به علت فوت ، استعفا یا سلب عضویت اعضا اصلی و علی البدل ، فاقد حد نصاب لازم برای تشکیل جلسه گردد و همچنین در حوزه هایی که انتخابات ان ها بر اساس مواد (۶۰) ، (۶۱) ، (۹۸) این قانون باطل یا متوقف و یا طبق ماده (۹۱) این قانون ، شورای آن منحل گردد و نیز در حوزه هایی که تعداد داوطلبان آنها در مهلت ثبت نام یا تا قبل از روز اخذ رای ، مساوی یا کمتر از

تعداد اعضای اصلی باشد و انتخابات آنها به این دلیل یا به هر دلیل دیگر برگزار نشده باشد و یا به هر دلیل فاقد شورا باشد ، وزارت کشور موظف است انتخابات میان دوره ای شورای اسلامی آنها را همزمان با اولین انتخابات سراسری سایر انتخابات ، مشروط به آن که حداقل یک سال به پایان دوره شورا باقی مانده باشد ، برگزار نماید.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۳" درج می شد.

تبصره - (الحاقی ۱۳۸۹/۵/۳۱) در برگزاری انتخابات میان دوره ای نیازی به تشکیل هیات های اجرایی بخش و شهرستان نیست و همان هیات هایی که بر اساس قوانین انتخابات سراسری تشکیل شده است ، وظایف و اختیارات هیات های مذکور را بر عهده خواهند داشت.

ماده ۹۸ - در حوزه های انتخابیه ای که به علت بروز حوادث غیر مترقبه و مسایل سیاسی وامنیتی برگزاری انتخابات امکان پذیر نباشد انتخابات آن حوزه ها تا رفع موانع متوقف می شود. تشخیص این موانع با وزیر کشور می باشد.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۴" درج می شد.

ماده ۹۹ - (اصلاحی ۱۳۸۲/۷/۶ و ۱۳۸۶/۸/۲۷) هرگاه انتخابات هر یک از شوراهای روستا و شهر بنا به دلایل ذکر شده متوقف و یا پس از تشکیل طبق مقررات قانونی منحل شود تا برگزاری انتخابات مجدد و تشکیل شورای جدید، استاندار جانشین آن شورا خواهد بود.

این ماده پیش از تغییرات تیرماه ۱۳۹۶ در شماره مواد به عنوان ماده "۸۵" درج می شد.

تبصره ۱ - جانشین شورای شهر تهران ، وزیر کشور خواهد بود.

تبصره ۲ - جانشین شورای روستا ، شورای بخش می باشد.

سیر قانونی تشکیل دهیارها

پس از پیش بینی تشکیل شوراهای اسلامی شهر و روستا در برنامه دوم پنج ساله توسعه جمهوری اسلامی، قانونی با عنوان تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران در خردادماه ۱۳۷۵ تصویب شد.

سرانجام در تیرماه ۱۳۷۷، مجلس با تصویب قانونی مجوز تأسیس دهیاری‌های خودکفا را در روستاها صادر کرد. براساس این قانون وزارت کشور توانست به‌منظور اداره امور روستاها، سازمانی به نام دهیاری با توجه به موقعیت محل، با درخواست اهالی و به‌صورت خودکفا با شخصیت حقوقی مستقل تأسیس کند که نهاد عمومی غیردولتی به شمار می‌آمد. همچنین در ماده واحده این قانون تأکید شد که تأسیس دهیاری‌های مذکور به هیچ وجه مانع اقدامات و کمک‌های دولت جهت رسیدگی به عمران و آبادی روستاهای مذکور نخواهد شد.

پس از آن در فروردین ماه ۱۳۷۸، آیین‌نامه اجرایی تشکیلات، انتخابات داخلی و امور مالی شوراهای اسلامی روستا و نحوه انتخاب دهیار به تصویب رسید که در آن تمام جزئیات فعالیت شوراهای روستاها از جمله نحوه تشکیل، تعداد اعضا، نحوه برگزاری جلسات، نحوه انتخاب دهیار، چگونگی نظارت شورا بر عملکرد دهیار و... مدنظر قرار گرفت.

براساس این قانون، شورای اسلامی روستا، پل ارتباطی میان مردم، دهیار و دستگاه‌های اجرایی است و می‌تواند به مناسبت‌ها و دلایل مختلف جلسات عمومی با اهالی برگزار کند. همچنین قادر است از دستگاه‌های اجرایی کشور درخواست کند تا آمار و اطلاعات مرتبط با منطقه مربوط را دریافت کند.

در این سازمان، حق انتخاب و برکناری دهیار و نظارت دقیق بر کم و کیف کار او نیز صورت می‌گیرد. مطابق این آیین‌نامه، تمام درآمدها اعم از کمک‌های بلاعوض مردم، عوارض دریافتی از اهالی، کمک‌های دولت برای اجرای برنامه‌های عمرانی در صورت تخصیص و سایر ردیف‌های دریافتی باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط، به مصرف عمران و آبادانی روستا برسد و براساس برنامه‌هایی صرف شود که پیش از این به صورت بودجه سالانه و در قالب طرح‌های عمرانی یا مصارف جاری به تصویب شورا و تأیید شورای اسلامی بخش رسیده است.

در بهمن ماه ۱۳۷۸ اساسنامه تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها به تصویب هیئت وزیران رسید و در آن، وظایف تفصیلی دهیار و دهیاری برای اداره و حفظ توسعه پایدار روستا براساس قانون شوراها تعیین شده [وظیفه برای دهیار](#) و با رعایت مقررات مربوط شرح داده شد. در این اساسنامه [۴۸](#) است.

از دیدگاه متولیان امور دهیاری‌ها در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، در یک روستا چند وظیفه اصلی وجود دارد که غیر از دهیار کسی عهده دار آن نیست؛ مانند مدیریت پسماند، مدیریت بحران، مدیریت آرامستان، پارک و بوستان در روستا. سایر وظایف دهیار از جنس همکاری و معاضدت با تمامی دستگاه‌های اجرایی است. بر این اساس می‌توان گفت دهیاری ادامه تشکیلات وزارت کشور نیست، بلکه تداوم تمامی دستگاه‌های اجرایی است.

البته از نظر قانون دهیاری‌های خودکفا، شکل‌گیری دهیاری در روستا به هیچ وجه نافی وظایف سایر دستگاه‌های اجرایی نیست؛ یعنی دستگاه‌های اجرایی باید به تمامی وظایف اجرایی خود بپردازند. در صورتی که در حال حاضر این موضوع مطابق قانون انجام نمی‌شود.

خلاصه اینکه

دهیاری به عنوان آخرین حلقه در نهاد اجرایی کشور است که قانون منبعث از قانون اساسی تشکیل شوراهای اسلامی روستا را برای نظارت به اجرای هر چه مطلوب‌تر وظایف آن تعیین کرده است. از سوی دیگر با توجه به نهاد غیردولتی و خودکفا بودن، ماهیتی مستقل از دولت یافته است که این امر موقعیت ویژه‌ای را برای دهیاری نسبت به سایر دستگاه‌های اجرایی کشور که دولتی و منصوب به دولت هستند، ایجاد می‌کند. زیرا از یک سو دهیاری همچون شهرداری، نهادی عمومی

و غیردولتی است که با نظارت و تصویب و تأیید شورا فعالیت می کند و از سوی دیگر موظف به انجام کارکردهایی است که در حیطه وظایف دستگاه های دولتی در سطوح بالاتر از روستا می باشد. این مسأله جایگاه و ماهیتی خاص برای دهیاری ایجاد می نماید که فراتر از مسوول اجرای مصوبات شورا خواهد بود

قانون تاسیس دهیاریهای خودکفا در روستاهای کشور مصوب ۱۳۷۷/۴/۱۴

ماده واحده : به وزارت کشور اجازه داده میشود به منظور اداره امور روستاها، سازمانی بنام دهیاری وبا توجه به موقعیت محل و درخواست اهالی وبصورت خودکفا، باشخصیت حقوقی مستقل در این روستاها تاسیس نماید . این سازمانها، نهادهای عمومی غیردولتی محسوب میشوند.

تاسیس دهیاریهای مذکور به هیچ وجه مانع اقدامات و کمکهای دولت در جهت رسیدگی به عمران و آبادی روستاهای مذکور نخواهد شد.

تبصره ۱ : آیین نامه نحوه اداره امور ومقررات استخدامی ومالی دهیاریها توسط وزارت کشور تهیه وبه تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲ : اساسنامه وتشکیلات وسازمان دهیاریها توسط وزارت کشور، با همکاری سازمان امور اداری واستخدامی تهیه وبه تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳ : بودجه دهیاریها واعتبارات مورد نیاز اداره امور روستا با پیشنهاد دهیار وبه تصویب شورای اسلامی روستا خواهد رسید.

اساسنامه، تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها

وزارت کشور - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۰،۱۱،۲۱ بنا به پیشنهاد شماره ۱،۸،۳۷۳۸ مورخ

۱۳۷۹،۰۸،۰۱ وزارت کشور و به استناد تبصره (۲) ماده واحده قانون تأسیس دهیاری‌های

خودکفا در روستاهای کشور - مصوب ۱۳۷۷ - اساسنامه، تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها را

به شرح زیر تصویب نمود:

فصل اول - کلیات

ماده ۱- محدوده خدماتی هر دهیاری به پیشنهاد مشترک دهیار و شورای اسلامی روستا-

که در این اساسنامه شورا نامیده می‌شود - و موافقت شورای اسلامی بخش یا جانشین

قانونی آن‌ها تعیین می‌شود و پس از کسب نظر از دستگاه‌های ذی ربط و تأیید استاندار

قابل اجرا است.

تبصره - در صورتی که محدوده قانونی روستا قبلاً به وسیله دستگاه‌های ذی ربط تعیین

شده باشد تا تعیین محدوده جدید محدوده قبلی قابل استناد است.

ماده ۲- دهیاری نهاد عمومی غیردولتی محسوب می‌شود، دارای شخصیت حقوقی مستقل است و

به صورت خودکفا اداره می‌شود.

ماده ۳- هر دهیاری دارای درجه‌ای خواهد بود که با توجه به حجم کار، درآمد، جمعیت

و وسعت روستا تعیین و پس از کسب نظر از وزارت جهاد کشاورزی از طریق وزارت کشور

ابلاغ می‌شود.

ماده ۴- کلیه مکاتبات دهیاری فقط با امضای شخص دهیار معتبر است.

ماده ۵- دهیار طبق بند (م) ماده (۶۸) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای

اسلامی کشور و انتخاب شهرداران - مصوب ۱۳۷۵ - (که در این اساسنامه، قانون شوراها

نامیده می‌شود) برای مدت چهار سال توسط شورا انتخاب و برای صدور حکم به بخشدار

معرفی می‌شود و انتخاب مجدد وی بلامانع است.

تبصره ۱- یک نسخه از حکم دهیار توسط بخشداری به واحد مربوط در استانداری ارسال

می‌شود.

تبصره ۲- واحدهای ذی ربط در استانداری‌ها مکلفند فهرست اسامی کلیه دهیاران و

خلاصه وضعیت آن‌ها را تنظیم و به اداره ذی ربط در وزارت کشور ارسال نمایند. همچنین

هر گونه تغییر و اصلاحی باید به اداره یاد شده اعلام شود.

ماده ۶- خدمت دهیار در موارد زیر به پایان می‌رسد:

۱- حجر دهیار

۲- از دست دادن هر یک از شرایط احراز سمت دهیار به تشخیص شورا

۳- قبول استعفای دهیار توسط شورا

تبصره - در صورت عدم قبول استعفا از طرف شورا، دهیار می‌تواند بعد از پانزده روز

از تاریخ اعلام، استعفای خود را به دفتر بخشداری ارسال کند و شورا موظف است حداکثر

قبل از اتمام مدت، دهیار جدید را انتخاب و جهت صدور حکم به بخشدار معرفی نماید.

۴- عزل دهیار با اکثریت آرای اعضای شورا با رعایت آیین نامه‌ها و مقررات مربوط.

۵- عدم حضور در محل خدمت بیشتر از پانزده روز بدون کسب مجوز از رییس شورا یا

نداشتن عذر موجه به تشخیص شورا.

ماده ۷- کارکنان دولت، سازمان‌ها و مؤسسات وابسته به دولت، مؤسسات عمومی غیر

دولتی و دولتی و سازمان‌های وابسته به آن‌ها می‌توانند به عنوان مأمور به خدمت در

سمت دهیار انجام وظیفه نمایند و پس از خاتمه دوره خدمت با رعایت مقررات استخدامی

مربوط، به سازمان محل خدمت اولیه خود بازگردند و مدت مأموریت آنها جزء سوابق خدمتی مرتبط آنان محسوب می شود؛ چنانچه دهیار از بین مستخدمان وزارتخانه ها یا مؤسسات یادشده انتخاب نشده باشد پس از برکناری یا خاتمه دوره قانونی یا استعفای او، دهیاری، وزارت کشور و سایر مراجع ذی ربط در قبال او هیچ گونه تعهداستخدامی نخواهند داشت.

تبصره ۱- هرگاه یکی از کارمندان وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی موضوع این ماده برای تصدی دهیاری انتخاب شود و خود او راضی باشد اداره متبوع کارمند مکلف است با مأموریت او موافقت کند.

تبصره ۲- دهیار می تواند همزمان با تصدی مسئولیت دهیاری به فعالیت آموزشی خود نیز ادامه دهد.

ماده ۸- در فاصله بین برکناری دهیار یا استعفا یا خاتمه خدمت او تا انتخاب دهیار جدید که نباید بیش از سه ماه به طول انجامد، یکی از کارکنان دهیاری به انتخاب شورا به عنوان سرپرست دهیاری انجام وظیفه می نماید.

ماده ۹- دهیار در زمان تصدی خود، نمی تواند رئیس یا عضو هیأت مدیره یا مدیر عامل

شرکت‌ها و مؤسساتی باشد که تمام یا قسمتی از حوایج عمومی حوزه دهیاری را تأمین می‌نماید همچنین دهیار حق ندارد در معاملات و قراردادهایی که یک طرف آن دهیاری است به طور مستقیم ذی سهم یا ذی نفع باشد.

فصل دوم - وظایف

ماده ۱۰- وظایف تفصیلی دهیار و دهیاری جهت اداره و حفظ توسعه پایدار روستا براساس قانون شوراها و با رعایت قوانین و مقررات مربوط به شرح زیر است:

- ۱- بهبود وضع زیست محیطی روستا.
- ۲- کمک به شورا در خصوص بررسی و شناخت کمبودها، نیازها و نارسایی‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و امور رفاهی روستا و تهیه طرح‌ها و پیشنهادهای اصلاحی و عملی در زمینه‌های یاد شده و ارایه آن به مسئولان ذی ربط جهت اطلاع و برنامه ریزی و اقدام لازم.
- ۳- تشویق و ترغیب روستاییان به انجام اقدامات لازم در جهت رعایت سیاست‌های دولت.
- ۴- مشارکت و همکاری با شورا در جهت پی‌گیری اجرای طرح‌های عمرانی اختصاص یافته به

روستا.

۵- همکاری مؤثر با سازمان ثبت احوال در جهت ثبت مولید و متوفیات و تهیه آمار

مربوط.

۶- تأمین اراضی مورد نیاز مرتبط با اهداف و وظایف دهیاری پس از اخذ مجوز قانونی.

۷- همکاری مؤثر با مسئولان ذی ربط در جهت حفظ و نگهداری منابع طبیعی واقع در

محدوده قانونی و حریم روستا.

۸- تشویق و ترغیب روستاییان به توسعه صنایع دستی و اهتمام به ترویج، توسعه و

بازاریابی محصولات کشاورزی و دامی روستا.

۹- اجرای مصوبات شورا.

۱۰- همکاری با نیروی انتظامی و ارسال گزارش پیرامون وقوع جرایم و اجرای مقررات

خدمت وظیفه عمومی، حفظ نظم عمومی و سعی در حل اختلافات محلی.

۱۱- اعلام فرامین و قوانین دولتی مربوط و پی گیری حسن اجرای آنها.

۱۲- مراقبت و حفظ و نگهداری اموال و تأسیسات عمومی در اختیار دهیاری.

۱۳- همکاری با سازمان ها و نهادهای دولتی و ایجاد تسهیلات لازم برای ایفای وظایف

آنها.

۱۴-مراقبت بر اجرای مقررات بهداشتی و حفظ نظافت و ایجاد زمینه مناسب برای تأمین

بهداشت محیط.

۱۵-ارسال گزارش‌های درخواست شده به شورا در موعد مقرر توسط دهیار.

۱۶-حضور دهیار در زمان و مکان مقرر و پاسخگویی به سؤالات در صورت تقاضای شورا.

۱۷-ارسال گزارش ماهانه فعالیت‌های دهیاری برای شورا و رونوشت آن به بخشداری.

۱۸-تهیه تعرفه عوارض با همکاری شورا و ارایه آن به شورای اسلامی بخش به منظور

تصویب و طی سایر مراحل قانونی.

۱۹-وصول عوارض مصوب مراجع قانونی و مصرف آن در موارد معین.

۲۰-مراقبت بر وضعیت بهداشتی گرمابه‌ها، نانوایی‌ها، قصابی‌ها، قهوه خانه‌ها و

فروشگاه‌های مواد غذایی و بهداشتی براساس ضوابط و مقررات مربوط و معرفی اماکن غیر

بهداشتی به مسؤولات ذی ربط.

۲۱-برآورد و تنظیم و ارایه بودجه سالانه دهیاری و متمم و اصلاح آن به شورا جهت

تصویب.

۲۲-اهدای و قبول اعانت و هدایا به نام روستا با تصویب شورا.

۲۳- فراهم نمودن زمینه ایجاد خیابان‌ها، کوچه‌ها، میدان‌ها، پارک‌ها، فضاهای سبز،

ورزشی و آموزشی، مراکز تفریحی عمومی و مجاری آب و توسعه معابر و اجرای آن‌ها از

طریق دهیاری و همکاری در زمینه طرح بهسازی روستا.

۲۴- تنظیف و نگهداری و تسطیح معابر و انهار عمومی و مجاری آب‌ها و فاضلاب و

لایروبی قنوات مربوط به روستا و تأمین آب و روشنایی در حدامکان.

۲۵- کمک در احداث تأسیسات تولید و توزیع آب، برق و مخابرات و تعیین نرخ آن در

روستا تا زمان اقدام مراجع ذی ربط (وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی، نیرو، پست و

تلگراف و تلفن و شرکت آب و فاضلاب روستایی)

۲۶- مراقبت بر بهداشت ساکنان روستا و تشریک مساعی با وزارت بهداشت، درمان و آموزش

پزشکی برای واکسیناسیون در جهت پیش‌گیری از بیماری‌های واگیر.

۲۷- جلوگیری از تکدی‌گری و واداشتن متکدیان به کار.

۲۸- انجام معاملات دهیاری اعم از خرید و فروش اموال منقول و غیرمنقول، مقاطعه،

اجاره و استجاره.

۲۹- ایجاد و سازماندهی غسالخانه و گورستان و تهیه وسایل حمل اموات و مراقبت در

انتظام امور آن‌ها.

۳۰- اتخاذ تدابیر لازم برای حفظ روستا از خطر سیل و حریق و رفع خطر از بناها و

دیوارهای شکسته و خطرناک واقع در معابر و اماکن عمومی و تسطیح چاه‌ها و چاله‌های

واقع در معابر براساس مصوبات شورا.

۳۱- همکاری در جلوگیری از شیوع بیماری‌های انسانی و حیوانی واگیر و مشترک انسان و

دام، اعلام مشاهده این گونه بیماری‌ها به مراکز بهداشتی درمانی و دامپزشکی محل یا

سایر مراکز ذی ربط، اهتمام به دور نگهداشتن بیماران مبتلا، معالجه و دفع حیوانات

مبتلا به امراض واگیر، بلاصاحب یا مضر.

۳۲- تشریک مساعی با سازمان میراث فرهنگی در حفظ بناها و آثار باستانی روستا و

همکاری با مسئولان ذی ربط برای اداره، احداث، نگهداری و بهره‌برداری از تأسیسات

عمومی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و رفاهی مورد نیاز روستا در حد امکانات.

۳۳- صدور پروانه برای ساختمان‌هایی که در محدوده قانونی روستا ساخته می‌شوند با

رعایت مقررات مندرج در آیین‌نامه مربوط به استفاده از اراضی احداث بنا و تأسیسات

در خارج از محدوده قانونی و حریم شهرها موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۹۴۰ مورخ

۱۳۵۵،۰۲،۲۲ و سایر مقررات.

۳۴- همکاری با شورای بخش و بخشداری به منظور بررسی و صدور پروانه‌های کسب.

۳۵- معرفی خانواده‌های بی سرپرست و بی بضاعت به سازمان بهزیستی کشور و کمیته امداد

امام خمینی و مساعدت به آن‌ها در حد امکانات.

۳۶- همکاری در نگهداری و تسطیح راه‌های واقع در حریم اراضی روستا از طریق خودیاری

اهالی روستا و دستگاه‌های ذی ربط.

۳۷- مساعدت و همکاری با کشاورزان در جهت معرفی محصولات کشاورزی و تولیدات صنعتی و

صنایع دستی روستا در مراکز شهری و نمایشگاه‌های ذی ربط.

۳۸- پی‌گیری و مساعدت در جهت ایجاد مؤسسات خیریه و صندوق‌های قرض الحسنه و مؤسسات

فرهنگی.

۳۹- همکاری با واحدهای امدادرسانی در هنگام وقوع حوادث و سوانح غیرمترقبه و بلایای

طبیعی.

۴۰- گزارش پیشرفت یا عدم پیشرفت فیزیکی طرح‌ها به شورا و بخشدار و پیشنهاد راه

کارهای مناسب برای تسریع در اجرای آن‌ها در جهت اجرای بند(ه) ماده (۶۸) قانون

شوراها.

۴۱- همکاری با دستگاه‌های ذی ربط در جهت تهیه و اجرای طرح هادی روستا و تهیه

پیشنهادهای لازم و تعیین کاربری اراضی واقع در روستا به منظور گنجاندن آنها در

طرح هادی و اجرای ضوابط مصوب مربوط با موافقت شورا.

۴۲- مراقبت و اهتمام کامل در نصب برگه قیمت بر روی اجناس و اجرای تصمیمات شورای

اسلامی بخش و روستا نسبت به ارزانی و فراوانی خواروبار و مواد مورد احتیاج عمومی و

جلوگیری از فروش اجناس فاسد شده و معدوم نمودن آنها با هماهنگی مراجع قانونی ذی

ربط.

۴۳- همکاری با مراجع ذی ربط در جهت تسهیل دسترسی مردم روستا به آرد و نان مرغوب.

۴۴- پیگیری و ایجاد زمینه نظارت بر امور بهداشتی روستا از قبیل کشتار بهداشتی دام

و عرضه گوشت.

۴۵- اجرای مقررات دهیاری که جنبه عمومی دارد و به تصویب شورا و تأیید شورای اسلامی

بخش رسیده و پس از اعلام برای کلیه ساکنان روستا لازم‌الرعايه است.

۴۶- پیشنهاد نامگذاری معابر و اماکن و تأسیسات روستا به شورا جهت بررسی و آرایه

آنها به شورای اسلامی بخش جهت سیر مراحل لازم.

۴۷- شناسایی زمینه‌های اشتغال و مساعدت در جهت تأمین کار برای افراد جویای کار با

همکاری دستگاه‌های ذی ربط.

فصل سوم- بودجه و امور مالی

ماده ۱۱- اهالی روستا به منظور تأسیس دهیاری مبلغی را به عنوان خودیاری تأسیس

دهیاری به حساب بانکی دهیاری که در یکی از نزدیک‌ترین شعب‌بانک‌های کشور به نام

دهیاری افتتاح می‌شود واریز و برگه پرداخت را همراه با درخواست اهالی و شورا به

وزارت کشور ارائه می‌نمایند.

تبصره ۱- میزان سرانه نقدی خودیاری و کمک‌های غیرنقدی اهالی براساس دستورالعملی

تعیین می‌شود که وزارت کشور تهیه و ابلاغ خواهد نمود.

تبصره ۲- سرمایه غیرنقدی که از طریق اهالی تأمین خواهد شد عبارت است از اموال

منقول و غیرمنقول اعم از ماشین آلات، زمین، ساختمان و تأسیسات که مورد استفاده

دهیاری قرار می‌گیرد.

تبصره ۳- کل سرمایه نقدی و غیرنقدی موضوع این ماده متعلق به دهیاری روستای محل

است.

تبصره ۴- انتقال و واگذاری اموال و املاک دهیاری تابع آیین نامه مالی و معاملاتی

دهیاری موضوع تبصره (۱) ماده واحده قانون تأسیس دهیاری های خودکفا در روستاهای

کشور - مصوب ۱۳۷۷ - است.

ماده ۱۲- سال مالی دهیاری از اول فروردین ماه هر سال تا آخر اسفندماه همان سال

خواهد بود به استثنای اولین سال که آغاز آن تاریخ تأسیس دهیاری و پایان آن

اسفندماه همان سال است.

ماده ۱۳- منابع درآمد دهیاری عبارتند از:

۱- عوارض مقرر در آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی

شهر، بخش و شهرک موضوع قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و

انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵، موضوع تصویب نامه شماره ۳۲۴۹۵.ت ۲۱۸۲۳ هـ مورخ

۱۳۷۸، ۰۸، ۱۰

۲- عوارض صدور پروانه ساختمان با رعایت آیین نامه مندرج در بند (۱) این ماده و

سایر قوانین و مقررات مربوط.

۳- دریافت وام از بانک‌ها و مؤسسات اعتباری با تصویب شورا و تأیید شورای اسلامی

بخش.

۴- درآمد حاصل از کمک‌های دولتی و خودیاری بخش خصوصی، اعانات و هدایا در چارچوب

دستورالعمل‌های مربوط.

۵- وصول بهای خدماتی که دهیاری ارایه می‌دهد با تصویب شورا و تأیید بخشدار و رعایت

دستورالعمل‌های مربوط.

۶- کمک‌های دولت برای اجرای طرح‌های خدماتی و عمرانی در قالب بودجه سالانه کل

کشور.

۷- درآمدهای ناشی از عوارض اختصاص یافته از سوی مراجع وضع عوارض به منظور ایجاد

تأسیسات عمومی و دولتی در محدوده قانونی روستا و حریم آن.

ماده ۱۴- کلیه عوارض و درآمدهای دهیاری منحصراً به مصرف همان روستا می‌رسد.

ماده ۱۵- حقوق ماهانه دهیار از محل بودجه شورا مندرج در ماده (۴۷) آیین‌نامه

اجرایی تشکیلات، انتخابات داخلی و امور مالی شوراهای اسلامی روستا و نحوه انتخاب

دهیار موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۷۶۰۰ ت ۲۱۰۶۸ هـ مورخ ۱۳۷۸، ۰۱، ۲۴ و به استناد ماده

(۹۴) قانون شوراها و با توجه به درجه دهیاری و دستورالعمل مربوط که از طریق وزارت

کشور ابلاغ خواهد شد تعیین می شود.

ماده ۱۶- صدور احکام حقوقی و مأموریت و مرخصی دهیار با موافقت شورا از طریق

بخشدار صورت می گیرد.

ماده ۱۷- هرگونه برداشت از وجوه و اعتبارات دهیاری در قالب بودجه مصوب سالانه و

طرح های مصوب شورا با رعایت مقررات مربوط انجام می شود.

ماده ۱۸- اسناد و اوراق تعهدآور و حساب های بانکی به امضای مشترک دهیار و مسئول

مالی دهیاری که ذی حساب دهیار است انجام می شود.

ماده ۱۹- دهیار مکلف است تا پایان دی ماه هر سال بودجه سال بعد دهیاری را به شورا

ارایه نماید و شورا موظف است حداکثر تا نیمه اسفندماه همان سال به بودجه پیشنهادی

رسیدگی و در مورد آن اظهارنظر نماید و قبل از پایان اسفندماه بودجه مصوب را جهت

اجرا به دهیاری ابلاغ نماید.

تبصره ۱- دهیار می تواند در صورت نیاز در طول سال مالی و قبل از انقضای آن نسبت

به ارایه متمم یا اصلاح بودجه پیشنهادی دهیاری برای اظهارنظر و تصویب نهایی به

شورا اقدام نماید.

تبصره ۲- دهیار مکلف است حداکثر تا نیمه خردادماه سال بعد تفریغ بودجه و صورت‌های

مالی دهیاری را حسب اظهارنظر به شورا ارایه و شوراموظف است حداکثر تا پایان

تیرماه نسبت به صورت‌های مالی و تفریغ بودجه شورا اعلام نظر و تصمیم مقتضی اتخاذ و

مراتب را جهت اقدام لازم‌قانونی به دهیار ابلاغ نماید.

موفق باشید.